

АГЕНТИ ЛУІСА ВИГОТОВИЛИ НЕВІЛЬНИЧУ УГОДУ З БЕСКО.

В багатьох льокалях майнерів Нової Скошії відкладають новий агримент плати.

Заєресь ніколи передтим в історії організованого робітництва нікого тіла людей не закликували його представники прийняти такий подлий документ, який оце зараз предлажено льокалям Злучених Майнерів Америки 26-го дистрикту дистриктовому езекутивному, яка ринчасно радить майнерам прийняти його на тій підставі, що "він не є дуже добрий, але це є найліпше, що ми могли зробити".

Льокаль за льокалем осудили нову угоду на тій підставі, що вона є така зогнива, якої не можуть прийняти навіть найгірші реакціонери. Всі льокалі будуть голосувати над нею на 27 березня і помімо всякої корупції, на яку езекутивна можа спромогтисся передтим, вислід вже зараз є знаний.

Міцна колісь юнія Злучених Майнерів Америки розкладається дуже скоро. Режім Луїса привів майнерів Нової Скошії до отвертого повстання проти Злучених Майнерів Америки. Найвища акція зі сторони Луїсових наймитів накинута пропонувану угоду плати є тою акцією, що прискорила обставини для вигнання Луїса з Нової Скошії.

Бруква преса попрає Луїса.

Саме тоді, коли льокалі справлялись з цєю найовішою корупцією в такій самій спосіб, який ринчасно справляються з сміттям, "Сидней Пост" і "Глейс Бей Газет" вислали довгі редакційні статті, новинки, дописи і т. ін. про те, як поодинокі льокалі дискутували над угодою. "Така а така то клявузійна угода викликала сувору критику, і т. ін." в дурній тоні редакторських проститутток малих міст, які живуть тільки завдяки своєму вірному підданству для БЕСКО. Учні похвальні коментарі про режім Луїса і його ролу в Новій Скошії можна хіба порівняти до їхньої рабської служби для БЕСКО. Очевидно вони ставлять режім Луїса і його ролу понад життєвий рівень майнерів і їхніх фімалій, який вони готові посвятити інтересам компанії БЕСКО, намовляючи майнерів прийняти угоду. З другої сторони вони не оминають нігоди очеркити і представити в фашиннім світлі організацію нової угоди. Від провінціальної конвенції майнерів Нової Скошії в сільську Індустриальну Юнію Майнерів Нової Скошії, ця бруква преса осудила і таксамо гостро, як це вона осудила колісь юнію Злучених Майнерів Америки в тім часі, як тільки вона прийшла до Нової Скошії і вона вірила, що ця юнія буде тим средством, при допомозі якого майнери будуть боротися за свої інтереси. Ця преса є спеціалістним від викликаним політичного і реалістичного упереджень між майнерами проти комунізму через постійне повторювання, що Індустриальна Майнерська Юнія Канади буде комуністичною юнією. Недавно певне число місцевих попів використали свої казальницькі згідно з хрестоносним походом проти так званих переслідувань християн в Радянським Союзі, як зброю очеркити місцеву партіюну групу

принисати нам весь кредит за внесення замішання в ряди так званого спокійного християнського населення. Ключем цього вибуху зі сторони чорноризників є той факт, що Індустриальна Юнія Майнерів Канади заявила вповні дефінітивне становище в касуванні "чек-оф", яке відібється на приходах церков і таксамо на приходах їхнього союзника, Дж. Л. Луїса.

О.Б.Ю. призидить і обедується з противниками комуністів.

"Програма", яка була проголошена О.Б.Ю. від часу її появи в Новій Скошії, була програмою витти і крику проти комунізму, при допомозі якого вона думала загнати майнерів в стан організаційного хаосу і таким способом уможливити О.Б.Ю. зібрати тут і там дозичів, які надади б форму життя їхньому похоронному списові в "Бюлетині". Підчас юній сентимент в багатьох льокалях проти нової угоди є такий великий, що вони надіяли кару на кожного члєда, що не буде голосувати, маючи на увазі те, що тільки через стопроцентове голосування можа буде цілковито зарєкордувати недоволення більшости. О.Б.Ю. радить майнерам не голосувати над угодою, "бо машина є така корупційна", що голоси перекрутять, а далі радить майнерам, щоб вони "приказали Дистриктовій Езекутивній владі загальне голосування, чи Злучені Майнери Америки мають існувати в Новій Скошії, чи ні".

Така політика причинитисся тільки до загального замішання, серед якого думає скористати О.Б.Ю. і воскресити свої уявлені льокалі, які існували в уяві в 1925 р., як вислід кампанії Бен Лєгера. Користуючися з пресою і попівської істерії відносно "комунізму серед нашою спокійного населення", організатор Сайке сподється пошкодити рухові майнерів в справі Індустриальної Юнії Майнерів Нової Скошії і таким способом зібрати кілька члєдів, які нададуть гурні вгадувачів погоди у Вінніпегу певний вигляд дієносній секції канадійського робітничого руху.

Невільнича угода.

Нова угода плати, яку Дистриктова Езекутивна предлажала майнерам для їхнього одобрення, є репродукцією угоди, яка була насильно накинута майнерам арбітражною комісією Донкана. В ній нічого не згадується про факт, що майнери Кейп Бретон працюють менше, як половину часу і живуть на пересічній тиждєній платі в сумі 12 доларів. Вона нічого не говорить про факт, що в 1929 році випродуковано 319,289 тонн вугля більше, помімо того, що працювало 400 майнерів менше, ніж пересічний час праці значно зменшено. Не згадує також нічого про те, що на підставі рекордів у "Файніншіал Пост", зиски компанії БЕСКО значно зросли. Ці всі речі промовчє невільничу угоду; а з другої сторони вона зазначає, що всі майнери повинні явитися до роботи, коли така є, або сказати це іншими словами, вони мусять явитися до роботи на муктя компанії з загрозою втрати "роботи", ко-

ли з деяких причин майнер не зможе прийти до роботи. Цей параграф дає для БЕСКО знамениту нагоду позбутися "непобажаних" (радикальних) майнерів. Інший параграф говорить, що на випадок якогось непорозуміння, яке так званій "питовий" комітет розглядає, праця в майні не може бути під ніяким услівям припинена. Далі, коли такий випадок станеться, а їх є дуже багато, майнер може прийняти рішення БЕСКО, яке воно не буде б, або може йти додому вмирати з голоду, а юнія Злучених Майнерів Америки призначається знайти другого робітника на його місце. Через прийняття цього параграфу угоди, юнія Злучених Майнерів Америки стане агенцією вербування слєбів, а прийняття того контракту буде означати призначення компанійного юніонізму з Дж. Л. Луїсом, як право вибраним агентом БЕСКО. Це є його теперішня роля, але прийняття нової угоди майнерами буде означати офіційну згоду майнерів на цей факт. Ясним є, що майнери є обзнайомлені з цими комплікаціями і вони рішучо виявлять свою волю на 27 березня. Невільничий пакт поробив всі застереження для забезпечення зиску БЕСКО, але він цілковито ігнорує теперішнє положення майнерів Нової Скошії. Помімо всяких несприятливих чинників і обєднаного фронту льокальної преси, БЕСКО, попів і О.Б.Ю., які поставили в ряди проти Індустриальної Юнії Майнерів Нової Скошії, ця юнія зстала вже широка призначена як така, при допомозі якої можа буде поліпшити життєвий рівень майнерів. Новий контракт, який дистриктові наемники Луїса та БЕСКО хочуть насильно пропхати через гордо майнерів, на підставі всяких даних, потерпить поражку на 27 березня. Ця поражка буде похоронним звоном юнії Злучених Майнерів Америки в Новій Скошії. Вперед до сильної ІНДУСТРИАЛЬНОЇ МАЙНЕРСЬКОЇ ЮНІЇ НОВОЇ СКОШІ!

ДО ПОЛІТИЧНОЇ І ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЖІНОК-ЛЕЙБОРИТІВ У ВІННІПЕГУ.

Заява Центрального Комітету Жіночої Секції ТУРФДім в справі економічної і політичної конференції жінок-лейборитів.

Вінніпег, Ман.

Нас повідомили едмонтонські члєдки нашої організації, що вони отримали від вас запрошення вислати делегаток на нашу конференцію. В імені 50 відділів, які числяються 1,250 члєдками нашої організації, ми бажаємо висловити свою опінію в справі конференції, а станючись, яке ми нагадуємо нашим члєдкам зявляти в цій справі.

Наша організація складається з жінок робітниць і бідних фармерів Канади. Нашою цілею є організування трудящих жінок української народности міста і села, для повалення капіталістичної експлуатації та завелення в Канаді робітничо-фармерської влади. Ми віримо, що це є однією дієсною робітничою політикою, за якою слід йти в теперішній період загострення класової боротьби; ми є готові обєднатися з загальним робітничим рухом цього крила в Канаді для негашеної боротьби проти імперіалістичної війни, для організування робітничої класи в боєвій юнії, головню жінок-робітниць, які є найбільш виснаженою частиною робітничої класи; для обєднання з чоловіками і молодими робітницями в будуваний сильної організації безробітних, яка домагалася б "роботи або плати". Ми є того переконанні, що жінки робітниць не мають відрубних інтересів від інтересів цілої робітничої класи і уважаємо "фемінізм", як опортуністичний і шкідливий для робітничої класи.

Теперішній період зростаючої експлуатації робітників, обєднання заробітної плати, довгий години праці, пеніччє імперіалістична війна, зростаюча небезпека атаки на Радянський Союз, отверта зрада робітничих інтересів реформістськими зрадниками в юніях і парламентах, вимагає від робітничої класи боєвих програм, боєвих організацій і строгого відділення тих "провідників", які проповідують "мир в індустрії", "співробітничання з капіталістичними урядами" від рядових робітниць, які є обзнайомлені з фактами ситуації і які шукають проводу для дальшої боротьби.

Як жінки робітниць, які не є вже більше "нечинними" в часі війни, але є індустриальними робітницями, які беруть активну участь у веденні війни, ми

відкидаємо всі нацифїстські фрази які сміття, яке прикриває дійсну небезпеку і яке має на цілі заколотити робітницю до сну в часі, коли приготується сцену до нового кровопролиття. В опозиції до нацифїзму, ми, разом з боєвими робітницями всіх країн, пропонуємо активну боротьбу проти війни, організування робітничої класи в тій цілі, щоб вона, користючися з надходящої війни, видала ключ: "повалення домашнього уряду" і заохочення правдивого робітничого демократичного уряду з трудящих мас цієї країни, як перший крок до соціалізму.

Виду цього, ми повідомляємо наші відділи не брати участі у вашій конференції, активісти якої — не служать дальшим засобом в мобілізуванні жінок робітниць, але — служать за колоду до дальшого освідомлення і розвитку робітниць цієї країни і яка буде "каналізувати" їхні боєві сентименти в сліпі стежки "фемінізму", "нацифїзму", "коопєрації" і реформізму. Ми є готові злучитися з масами жінок робітниць, які мусять йти за нами на основі негашених домагань, таких, як наприклад, організування жінок робітниць цієї країни в боєвій юнії. Ми не уважаємо вашу конференцію, як представництво трудящих жінок західної Канади, але як дрібнобуржуазну колоду на дорозі їхнього дальшого класового виховання.

Коли б вислака делегаток, які висловили б ці сентименти, мали послужити дальшому організуванню жіночїх трудових мас в Канаді, ми радо зробили б це, як частину нашого пролетарського обовязку. Але воно є ясно з активностей вашої минулої конференції і її політичної закраски, що це було б безкорисним.

За організування "трудящих жінок Канади в сильній революційній рух, який був би боєвим тілом, що борюєся в рамках-рамі з цілою робітничою класою.

ЦК Жіночїї ТУРФДім,
М. Новоїльська, секр.

КОНЦЕНТРАЦІЯ ВІПСЬК В КИШЕНЕВІ.

В дні святкування Червоної армії в Союзі Радянських Республік румунський уряд вислав до Кишілева кілька члєдів полків на доповнення місцевого гарнізону.

НЕДОБИТКИ ПЕТЛЮРІВЩИНИ ПЕРЕД ПРОЛЄТАРСЬКИМ СУДОМ.

(Продовження з 3-ї сторони.)

Хіба не глибоко слухати, коли обвинувачені лікарі-єфремовці зізнають, що в них була мета не лікувати більшовиків, а нищити їх при першій нагоді? Коли із зиском Єфремова і Павлушкова довідуєшся, що метою їхньою було вбивати активних студентів — синів бідняків, комсомольців, навіть дітей-попірів, не згадуєш вже про плани забити т.т. Сталіна, Ворошилова, Скрипника, Петровського...

ЗАМІСТЬ ФРАНКА — ПЕТЛЮРА.

Акт обвинувачення — це зізнання обвинувачених на слідстві. Слова Єфремова, Дурдуківського, Чехівського, Ніковського і інших цитуються по декілька разів на кожній сторінці. Зізнання про всю діяльність "СВУ" і "СММ" (спілка української молоді). Ще тоді, як Ленін жив, але був хворий, єфремовці, особливо лікарі, члєди "СВУ", не могли надивуватися, як "лікарі можуть лікувати Леніна"? По їхньому "Леніна давно могли лікарі непомітно згадити з світа". Ніковський, бувший петлюрівський міністер закордонних справ (в період братації Петлюри з Польшею), "вмісє розкавєр" перед радянською владою і коли йому було дозволено повернутися на Україну для наукової праці, він повернувся з спеціальними завданнями, як "петлюрівський емісар". А як він казав за свої помилки, коли прозився на Україну!!! І всі інші єфремовці, якім радянська влада дала змогу працювати, тільки те і робили, що за чаркою горілки, або шкільною чаю, в помешканні Єфремова, Старицького, Черняхівської чи Дурдуківського, а то просто в автокефальних церквах — планували повалити радянську владу і віддати Україну закордонному капіталові, повернути її в колонію капіталістів. Не дурно ж члєди СВУ мали звязки з одним з чужоземних консулств на Україні!

В Парижі забито Петлюру. Члєди СВУ "хоч не мали доказів, що це зробили комуністи — всю вину скинули на комуністів". Вони рішили "помистити смерть отамана", та покинули — було узвлено збирати на Україні гроші на пам'ятник Петлюрі — за кордоном! Відправити паннахиду по Петлюру. Однак, щоб цього не було помітно, вирішили використати десіти роковинні смерті Франка. Про людське око в Софійському автокефальному соборі в Києві правили паннахиду по Франкові, а в дійсності по Петлюрі. Для історика української літератури Єфремовці ішлих "диру" радянських вчених єфремовців великий революціонер Франко був тим плащиком, що заслонив імі зрадника українського народу — Петлюру. Не Франко був для них великаном, а дрібенький полтавський бухгалтер — Симон Петлюра, той самий, що продав Україну на всіх базарах, починаючи Варшавою а кінчаючи Римом.

АНІ ОДНОГО РОБІТНИКА НІ СЕЛЯНИНА.

"Спілка Визволення України" працювала на протязі довгих років. Свої гуртки мали єфремовці по різних містах України. Президія СВУ обговорювала на своїх засіданнях не тільки плани про вбивство революційних провідників, але і справи, які втягнути в СВУ найбільш молоді, як в радянських школах виховувати дітей на контр-революціонерів, як через автокефальну церкву звязатися з селянством і навіть — кого вибрати митрополитом автокефальної церкви. І треба визнати, що в свої стіг затя-

нули єфремовці тільки слабі, дряхлі елементи інтелігенції, з походження синів попів та синів куркулів. Ані одного робітника, ні селянина помімо всіх намагань, єфремовці не втягнули до СВУ. Коли дивішся на них, що на 45 кристах розсідєся перед пролетарським судом, то так і бачиш по старих облєдчїях обвинувачених, що це просто недобитки, рештки давнього перегилої петлюрівщини, засудженої українським трудовим народом і безпардонно та безповоротно викиненої на смітнику буржуазної Європи. Там, за кордоном, петлюрівщина вислугується дефензивам і іншим поліційним охоранкам, а тут, рештки їхніх одиодушів, маючи тісний звязок з тими, що "працюють" закордоном, планували силою зброї і терору повалити робітничо-селянську владу і це раз поклялися західньо-європейське панство та привертити йому в дарунок ласий шматок — Україну. Але показалося, що руки надто куценькі...

Ще один дрібний момент. Вчора, 10 березня, над вечір я вийшов з моєю малою дочкою з хати на площу перед будинком Всеукраїнського Виконавчого Комітету Рад. Десь близько загреміла орхестра. Дочка потягнула мене туди. І на площі Тевелєва — велика маса народу: робітники і робітницї, червоноарміїці, студенти з сотнями червоних прапорів. Звичайно, і мусять взяти дочку на руки і пропхатися вперед, щоб побачити "со там лобятів". На трибуну виходить т. Петровський (моя Майя зразу пізнала, що це "дядя Петровський"). Потім тов. Скрипник. Палка промова, після неї орхестра грає "Заповіт" Шевченка, "Інтернаціонал". Це працюючі Харкова заклали фундамент під великий перший пам'ятник Шевченкові, що ще цього року почне будуватися. Для цього розписано міжнародний конкурс.

Товариші — кричить один з робітників — До опери всі! Походмо!

І багатотисячна маса з прапорами і написами, під звуки кількох орхестр, пішла до опери, де саме відбувається суд над єфремовщиною. Пішли ті, що перед хвилєю заклали фундамент під перший великий пам'ятник великому революціонерові України — Шевченкові. А в опері, на 45 кристах, сидить "голівка" тої організації, що намагалася знищити нове національне і соціальне визволення України та віддати її в неволю поміщикам-дідичів і фабрикантів.

Демонстрація проходить повз оперу з плакатами і гаслами, де-поруч закликів до дальшого поглиблення соціалістичного і культурного будівництва, відбито вимоги трудящих суворо покарати запродавців світового капіталу члєди СВУ.

А ввечері закінчено в опері читати акт обвинувачення. Заклічно заявами "голівки" СВУ, Єфремова, Дурдуківського, Гермайзе, Ніковського і інших про те, що вони визнають свій злочин і не звлячїєся, який буде присуд, заявляють, що всі вони трубо помиліяся.

РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ ЗА ОКЕАНОМ!

Українські робітники і робітницї міст і фарм за далеким океаном! Контр-революційна петлюрівська і попівська преса Канади й Злучених Держав напевне писатиме про процес СВУ, як про переслідування на Радянській Україні української інтелігенції, українських вчених. Не вірте цим низьким брєхням! Процєс СВУ — це процес над наймитами закордонного капіталу, над зрадниками українського трудового на-

роду, над класовими ворогами українського робітництва і селянства не лише Радянської України, але й усіх українських земель. Тяжка доля Західної України не цікавила їх. Вони намагалася в такеж становище повернути і вільну Радянську Україну. Іхньою мрією було, щоб зємля назад стала приватною власністю куркулів і дідичів, фабрики — капіталістів. Процєс СВУ — це не суд над українською інтелігенцією, а над куркою попівських і куркульських та дідичівських синів, бувших офіцерів царської і петлюрівської армії та попів, що в своїх постановах планували винищувати не лише поодинокі активні революційні робітницї, але — "для блага народу вирізати мільйон комуністів". Бо, бачите, комуїсти проти капіталістів, дідичів, за робітничо-селянську, а не панську владу.

Контр-революційна преса в Канаді і Злучених Держав розпінатиметься над єфремовщиною, як над "народними мучениками". Сміється з цього, бо суд над єфремовщиною це розгорнення останньої сторінки перегилої петлюрівщини, що відійшла в забутті. Не українська інтелігенція і вчені сидять сьогодні перед пролетарським судом, а класові вороги українського робітництва і бідного селянства та української радянської державности.

Про дальній хід процесу чекайте нової кореспонденції.

М. Гринь.

Харків 11 березня 1930.

КОМУНІСТИЧНІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ЛОДІ І ПОТРОВКІ.

Дня 17 лютого відбулись масові комуністичні демонстрації в Лоді і Потровкі. Краківський "Гюстровані Курєр" подає, що в Лоді кількасотні маса комуністів улаштувала бурхливе віче, потім ще віче демонстративно улаштувало під тюрмою, де осаджено політичних в'язнів. Тут поліція розігнала демонстрантів арештуючи кілька осіб.

Також повідомляє "Гюстровані Курєр" — і в Потровкі відбулась того дня масова демонстрація комуністів під тюрмою. Демонстранти в числі около 300 осіб удерлись до помешкання начальника тюрми й частинно здемолювали його. Тамошня тюрма стара рого не могла собі дати рад з демонстрантами й аж зааярмований сильний відділ поліції розігнав демонстрантів. Арештовано при цьому кілька осіб.

ЗАЯВА ЦВК ТУРФДІМ

Проситесь всіх тих вільних члєдів, яких подаємо тут список, зголоситися за своїми члєдськими книжочками на 1930 р. до ЦВК ТУРФДім і подати точну адресу своєї перебування. Члєдські книжочки були вислаї слїдуючим товаришам і вернули назад: П. Ісаєнко, В. Лєвчак, І. Кухар, І. Гринь, Н. Гуцуляк, П. Говєнок, Г. Лайчук, В. Зубатюк, В. Ворошило, І. Гавляк, І. Косминка, М. Черняк, І. Михайлович і М. Криволяжєка.

Заявляємо й це, що 11. З'їзд ТУРФДім змінив точку 43 в статуті, де говориться, що члєд, не заплативши місячних вкладок за 6 місяці, перестає бути члєдом ТУРФДім. Тому кожний товариш з повище зазначених імен, коли бажає остатися члєдом надалі, хай зголоситься за своєю члєдською книжочкою якнайскорше.

При цій нагоді звертаємо увагу всім вільним члєдам, що коли переїзджають з одної місцевости до другої, то обовязково треба подати до ЦВК ТУРФДім свою нову адресу.

За ЦВК ТУРФДім,
Т. Кобзєв, секр.-скарбник.

Товариші! Відновляйте перекладати на "Укр. Роб. Вісті"!

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ШИРІТЬ ОДИНОКІ РЕВОЛЮЦІЙНІ РОБІТНИЧІ ЧАСОПИСИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ В КАНАДІ

"THE WORKER"

"ДІ ВОРКЕР" висвітляє всі важливі проблеми політичного життя, як краєвого так і міжнародного характеру. Широко інформує читача про класову боротьбу та міжнародний робітничий рух. КОЖНИЙ КЛАСОВО-СВІДОМИЙ робітник і робітниця повинні читати цей бєвий англійський часопис.

Передплата на рік коштує — \$2.00; на шість місяців — \$1.00.

Пішіть на адресу:

THE WORKER
650 BAY STREET — TORONTO, 2, ONT.